

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Charitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

est resistere iudici, aliud frangere, & ruptio vinculorum ad fugam pertinet, & custodibus imputandum est, qui non bene custodierunt.

4 INCARCERATVS iuste vt fame moriatur, si sibi occulte ministratur cibus, potest comedere: potest etiam, si vult, non comedere sine peccato, secundum vnā opinionem, & patitur mori. Nec etiam peccant sic damnato secretē cibum ministrantes, dū tamen non sint carceris custodes, neque ob hoc exponant se magno periculo. Nullus tamen tenetur sic damnato cibum ministrare, & sine periculo, quāuis sit in extrema necessitate. *supra, Accusatio. §. 11.* Caiet. tamen secunda secundæ. q. 69. a. vltimo, dicit quod tenetur comedere, & benedicit, vide *supra, Accusatio. §. 21.* An iurans redire ad carcerem teneatur, *supra, Accusatio. §. 20.*

5 CEDENS bonis pro debito, non potest incarcerari, quia secundum Pa. in e. lator. de pig. non potest quis etiam per pactum, carceri se obligare pro debito, renuntiando beneficio cessionis bonorum, quia est contra bonos mores, vide tamē, si placet, Tab. & Sil. ver. carcer. §. 3.

6 AN contractus per incarceratū facti teneant, & quando, & quomodo, vide Pa. in c. accedēs. de proc. per multas conclusiones.

CHARITAS.

1 CHARITATEM omnes tenentur habere sub precepto, secundū Tho. virtu. quæst. 23. a. 7. amādo Deū super omnia, & proximum. siue amicum, siue inimicum sicut seipso, id est ad eundem finem vitæ æternæ, etiam peccatores & infideles, non quod ad peccatum, sed quod ad naturam, & secundū quod nobis vitæ æternæ socij esse possunt, & eis tenemur opera pietatis exhibere in articulo necessitatis, & semper animum paratum habere ad eis subueniendum in tali articulo. Item eis exhibere signa amoris in cōmuni, vt quando pro alijs oramus, vel aliquod beneficium communiter ex-

hibetur, eos non excludamus: Hoc enim pertinet ad liuorem vindictæ: quæ prohibetur Luc. 19. vbi dicitur: Non eris memor iniuriæ ciuium tuorum. Hoc enim esset mortale. Particulare autē signum non tenemur exhibere, nisi in articulo necessitatis extreme (prout dictum est) vt loqui cum inimico, vel respondere, seu familiariter conuersari, nisi quando propter hoc graue scandalum oriretur. Imō quandoque bonum est eis non loqui, vt humilientur, & se recognoscant, dummodo tollatur rancor de corde, & sit dicta animi preparatio. Potenti autem veniam verē, & non simulatē, parcendum est. Non tamen tenetur remittere actionem iuris contra iniuriantem, nisi pro iniuria satisfiat, vt si diffamauit, vel accusauit falsō, &c. vide Caiet. secunda secundæ. q. 25. a. 8.

2 AMARA Deum principaliter, & finaliter, & seruire ei propter mercedem temporalem, vel æternam, est mortale: secundario autem potest propter hæc amari, secundum Thom. secunda secundæ. quæst. 27. a. 3. & 3. sen. distin. 19. quæstio. 1. a. 4. Charitas per quodlibet peccatum mortale perditur, & per penitentiam restauratur, secundum Thomam in pluribus locis.

CASVS.

1 CASVVM nomine propriè intelliguntur peccata tantum, ideo si Episcopus concedat absolutionem a calibus, & nil aliud dicat, propter hoc non concedit absolutionem ab excommunicationibus, vel votorū commutationem, vel dispensationem super irregularitate, nisi aliter de eius mente constet, vel in concessione casuum referuet sibi aliquam excommunicationem, vel votum, vel aliquid huiusmodi, tunc aliæ intelliguntur concedi, quia exceptio regulam firmat in contrariū. 32. q. 7. c. dominus. de quo Pa. in c. quoniā de coniu. lepro. quod intellige in his, quæ sunt eiusdem generis. Vnde seruata vna excommunicatione, non conceditur dispensatio voti, seu